

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Gurghiș Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 28.06.2019-04.10.2019;

2. instanța de apel: 22.10.2019-08.07.2020;

3. instanța de recurs: 17.11.2020-16.04.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 4 octombrie 2019, Gurghiș Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, cu stabilirea pe perioada suspendării executorii pedepsei obligațiunea de a nu-și schimba reședința sau domiciliul fără consimțământul organelor competente, precum și să participe la programe de probațiune.

S-a dispus încasarea de la Gurghiș Alexandru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gurghiș Alexandru în perioadă nedeterminată de timp, acționând cu intenție directă,

urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor în proporții mari, în vederea obținerii de profit, împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, distribuind preventiv rolurile fiecăruia în realizarea intențiilor infracționale, procurau de la diferiți dealeri droguri (marihuana, PVP, amfetamin), inclusiv prin mijloace electronice de comunicare, după care le transporta și le diviza în cantități mai mici, realizându-le pe teritoriul municipiului Chișinău diferitor consumatori finali, stabilind cantitatea, prețul și locul realizării drogurilor, prin intermediul aplicațiilor de comunicare din telefonul său mobil.

Astfel, la 19 iunie 2019, fiind efectuată percheziția la domiciliul lui Gurghiș Alexandru XXXXX, pe adresa str. XXXXX, au fost depistate și ridicate mai multe tipuri de substanțe cu miros specific, precum și un cântar electronic la scară mică special adaptată pentru cântărirea drogurilor, utilizată în activitatea infracțională de comercializare a drogurilor și anume conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-2170 din 17.07.2019, s-a constatat că masele vegetale uscate și mărunțite, de culoare verde-cafenie închis care erau în 4 pachetele din ziar, reprezintă marihuana uscată în cantitate de 57,069 g, care în conformitate cu Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, se atribuie la substanțe stupefiante și reprezintă cantități mari; particulele unice de masă vegetală de pe suprafața cântarului, reprezintă particule unice de marihuană și se atribuie la substanțe stupefiante, plantele mucegăite, de culoare sur-negru, reprezintă plante de cannabis în număr de două, conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțe stupefiante, iar substanța cu aspect de bulgări de culoare bej-deschis care se afla într-un pachetel din folie de staniol, reprezintă amfetamin, în cantitate de 0,136 g, respectiv cantități mari și se atribuie la substanțele psihotrope.

3. Legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care prin care inculpatul Gurghiș Alexandru să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani, în rest, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea cererii de apel, procurorul a indicat că, instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei și corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, de modul de săvârșire a infracțiunii, astfel aplicând în privința numitului o pedeapsă prea blândă.

La fel, a indicat că, instanța de judecată aplicând pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării față de inculpat, nu a reținut ca circumstanță agravantă faptul că acesta anterior (de 2 ori) a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, pe faptul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, considerând astfel că a fost încălcat principiul echității sociale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Gurghiș Alexandru recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 (cinci) ani.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Gurghiș Alexandru a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele și indică indubitabil că inculpatul Gurghiș Alexandru, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, individualizat prin circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, adică dobândirea, păstrarea, expedierea, transportarea și distribuirea drogurilor, în proporții mari, săvârșită de două sau mai multe persoane.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă aplicată inculpatului Gurghiș Alexandru, instanța de apel a reținut că deși instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător.

În speță, instanța de apel a menționat că, infracțiunea comisă de inculpat și prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, conform art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, comisă cu intenție, inculpatul a recunoscut vina, a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată, la evidența medicului narcolog

se află cu diagnoza „Consumator se substanțe narcotice” la evidența medicului psihiatru nu se află, este divorțat, un copil minor la întreținere, a fost liberat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) și art.217 alin.(4) lit. d) din Codul penal, cu tragere la răspundere contravențională în baza art.55 din Codul penal, (f.d.101, 103, 104-106 Vol. II).

La fel, instanța de apel nu a stabilit careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului, iar conform prevederilor art. 76 Cod penal, drept circumstanțe atenuante s-a reținut comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Aferent circumstanțelor descrise supra, instanța de apel a considerat necesar de a stabili inculpatului Gurghiș Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea cu 1/3, pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În acest context, instanța de apel a menționat că, specificul infracțiunii comise și persoana inculpatului nu pot indica la aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată, or instanța de fond a omis că anterior (de 2 ori), inculpatul a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, pe faptul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal. Prin urmare, comportamentul inculpatului relevă că scopul pedepsei în privința acestuia poate fi atins doar prin executarea reală a pedepsei închisorii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În susținerea celor solicitate, apărătorul subliniază că, instanța de apel neîntemeiat a exclus la caz prevederile art. 90 Cod penal, inclusiv fără a arăta în pofida cărei motivații a reținut soluția invocată de acuzare, or, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa și a dispus suspendarea condiționată a acesteia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură

penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii

infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate prin menținerea sentinței instanței de fond, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată indicând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită, este neîntemeiată, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, recurentul își întemeiază recursul pe argumentul precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția în sensul excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, fapt însă care nu poate fi dedus din textul deciziei recurate, or, în decriptivul deciziei, instanța de apel și-a motivat pe larg soluția în sensul vizat, menționând în acest sens că: *„specificul infracțiunii comise și persoana inculpatului nu pot indica la aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată, or instanța de fond a omis că anterior (de 2 ori), inculpatul a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, pe faptul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal”*.

În concluzie, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că, nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Gurghiș Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico